

מכתבו של תלמיד כתבה: טובה בן-ארי

התלמיד הבוגר-הסופר אלבר קאמי כותב מכתב למורה שליווה אותו תקופה מסוימת בחייו. אילו מתכונות המורה הצמיח תלמיד הרגיש לסביבות חייו המוקיר לו תודה והערכה על עבודת ההוראה שלו?

מכתב
19 בנובמבר 1957

"נתתי להמולה שהקיפה אותי בימים האלה לשכוח מעט ועכשיו אני פונה אליך, לומר לך דברים שיוצאים מן הלב. היה לי כבוד גדול מדי, שלא רדפתי ולא בקשתי לי. אבל כשקבלתי את הבשורה, הראשון שחשבתי עליו, אחרי אמי, היית אתה. בלעדיך, בלי היד החמה הזאת שהושטת לילד הקטן והעני שהייתי, בלי תלמודך, והדוגמה שנתת, לא היה קורה דבר מכל אלה. אינני עושה עניין גדול מסוג זה של כבוד. אבל זו הזדמנות, מכל מקום, לומר לך מה היית, ועודך בשבילי, ולהבטיח לך שמאמציך, עבודתך, והנדיבות שהשקעת בה, עודם חיים בלבו של אחד מתלמידיך הקטנים, שלמרות שנתנו לא חדל להיות תלמידך המכיר לך טובה, אני מחבק אותך בכל כוחי."

אלבר קאמי

בספר האדם הראשון מאת אלבר קאמי, הוצאת עם עובד
1996

חשבת:

- אילו ערכים שידר המורה לתלמידו שיתוף או ניכור?
- כיצד הרגיש התלמיד אכפתיות או אמפטיה מצד המורה?
- האם המורה היה רגיש לצרכיו של התלמיד?
- מהן הפעולות הגלויות והסמויות בהן נקט המורה כדי להיות דוגמא אישית לתלמידיו?
- האם המורה היה רגיש לצרכים השונים של תלמידיו?
- כיצד לדעתך הבין המורה את המסרים הסמויים של תלמידיו?
- אילו מתכונות המורה הייתם מבקשים לאמץ? אילו מהם לדחות?

מה אתם חושבים?
